

И мач свој оштри на Вељковој плочи?
 А ко је оно од Пеште до Срема?
 А ко је оно што се Сремом шири,
 Па чак и у Загреб јато му завири?

Ј. Јовановић Змај.

1866 г.

№ 182.

Щ и п њ.

Прѣзъ 1866 г. въ Цариградъ се вѣстѣва като радѣтель за бѣлгарска книга Константинъ Анастасовъ, родомъ отъ Щипъ, съ книгата: Кратко описаніе на скатытѣ двадесѣтъ манастири въ Итонскѣтѣ горѣ. Издаде Константинъ Анастасовъ въ Щипъ. Цариградъ 1866. За бѣлгарското родолюбиво чувство и надежди на щипянина Константина говорятъ добри слѣднитѣ напр. извадки отъ Описаніето:

1. Манастиръ по сѣхо ѣ Хилендарк... Първи ктитори на тоѣзи манастиръ сѣ свѣтѣи Евѣва Евѣвскѣи ѣ баща на Евѣмѣнъ... Въ тоѣзи манастиръ живѣхѣтѣ само Бѣлгари калѣгери и ѣ тѣхѣ мнозина сѣ послажили за възражданіето на бѣлгарскѣтѣ книжнина ѣ народностъ. Тѣкашенъ пострѣженникъ ѣ бѣлъ отѣцъ Паисіѣи първийтъ писатѣль на бѣлгарскѣтѣ истѣриѣ къ новѣтѣ вѣременѣ. Така ѣ отѣцъ Неофитъ, много страдатѣлныйтъ ѣнзи за народното възраждане старѣцъ на когото и грѣбѣтъ ѣ въ тоѣзи манастиръ. (стр. 3—5).

2. Манастиръ ѣ Зографъ... И тоѣзи манастиръ ѣ чисто бѣлгарскѣи ѣ ѣ него сѣ чѣка нѣкое добро за народа (стр. 7).

1867 г.

№ 183.

Бѣлгарски земи.

Викенти Макушевъ, руски ученъ и познавачъ на южного славѣнство и неговото минало, въ съчинението си Задунайскѣи и Адриатическѣи славяне, С.-Петербургъ 1867 г., така опрѣдѣля границѣтѣ, въ които живѣе бѣлгарскѣи народъ:

„Область занятая болгарами, заключается между Дунаемъ, Тимокомъ горами, лежащими на З. отъ Болгарской Моравы, Призреномъ, Охридою, Касторіею, Нѣавстою, Солунемъ (Салоники), Адрианоподемъ, Сизеболи, Чернымъ моремъ, Бурга-сомъ, Сливною и Расградомъ. Границы болгарскаго племени прежде были гораздо шире: оно занимало на З. страну между